

หนึ่งวัน กับ หนึ่งคน

น้ำตาลสร้างในไร่

ใ มืองไทย เมืองเกษตร ปลูกอะไรก็ขึ้น ทำเงินได้ทั้งนั้น เพียงหากวางแผน วางผังดีๆ ไปโลดแล่นๆ เพราะบางประเทศไม่มีที่ดินเหลือ เป็นทะเลทราย เป็นทะเล เป็นภูเขา แผ่นดินไหว ภัยธรรมชาติ

เห็นไหมว่าเมืองไทยมีดี จนต้องแย่งกันเบาๆ ว่า มีเสียเพียงอย่างเดียว มี

นักการเมือง (บางคน) มีข้าราชการ (บางคน) ที่ไม่กินข้าว กลางวัน (เช้าขาม-เย็นขาม)...อา...ที่มีเพียงไม่กี่คนที่กินบ้าน กินเมือง เข้ามาแสวงหาอำนาจ สร้างอาณาจักร หมายถึงกุมรวมทุกอย่างอยู่ในมือ จนเกิดเหตุอย่างที่เรารู้ๆ กัน

โชคดีที่เมืองไทยมีภาคเอกชนที่เข้มแข็งมาก แม้จะลุ่มๆ ดอนๆ กับการเมือง แต่พวกเขาก็สามารถประคับประคอง ปรับตัว เดินบ้าง วิ่งบ้าง ไปสู่การยกระดับให้องค์กรเติบโตได้อย่างน่าชื่นชม

ความรู้ การบริหารจัดการองค์กรใหม่ๆ กระแส แนวโน้มของโลก นักธุรกิจไทยมีพัฒนาการได้รวดเร็ว ยืดหยุ่นตัวได้ดี ไม่ว่าจะกระแสใดจะก้าวไปทิศใดไม่เคยตกเทรนด์

กระแสของชาวโลก ที่เห็นๆ กัน คือ การสร้างความยั่งยืนให้องค์กร พุดง่าย ฟังง่าย คือการอยู่กันยืนยาว ตรงกับการกินดี มีสุขภาพดี โกลโรคภัย อายุยืน ว่างไปแล้ว น่าจะเป็นกระแสเดียวกัน ระหว่างมนุษย์และองค์กร

มนุษย์ยุคนี้คำนึงถึงสุขภาพ อาหารแนวอินทรีย์ ไร้สาร จึงขยาด เป็นที่นิยม เมื่อเทียบกับองค์กร การมีสุขภาพดี คือ การมีความร่วมมือของคนที่เกี่ยวข้อง ให้สมดุลกับธรรมชาติ และมีประสิทธิภาพ

การทำธุรกิจของเจ้าของ จากรุ่นสู่รุ่น ตำนานฉากคล้ายๆ กัน ของ “เสียดินหมอนใบ” มาสู่รุ่นสอง รุ่นสาม จึงมีพัฒนาการที่น่าสนใจ ตามแต่ที่พวกเขาจะเลือก รวยอยู่แล้ว จะรวยอีก รวยเร็ว รวยลัด หรือแบ่งกันรวย แล้วทุกคนมีความสุข คุณเลือกได้

คุณอนันต์ ตั้งตรงเวชกิจ หรือ “เสียดิ่ง” ของชาวบุรีรัมย์ เขาเป็นลูกชายคนโตของครอบครัวที่มีลูกหกคนของตระกูล จากพ่อค้าในยุคนอก มาถึงยุคของการเป็นเจ้าของโรงงานน้ำตาลบุรีรัมย์ และเข้าจดทะเบียนในตลาดหุ้นไทย เป็นบริษัทมหาชน มีการวางแผนงานไว้ล่วงหน้าหลายขั้นตอน กลายเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับ “ต้นอ้อย” พืชที่ให้ความหวานและเป็นพืชพลังงานได้ด้วยเช่นกัน อาทิ เมื่อตั้งต้นที่โรงงานผลิตน้ำตาล ลำดับต่อมา จะเป็นปุ๋ย กระดาษ ไฟฟ้า เป็นต้น การเดินเข้าตลาดหุ้น จึงเป็นเส้นทางที่ช่วยให้งานเดินก้าวหน้าได้รวดเร็ว เป็นที่รู้จัก ลดต้นทุนทางการเงินได้ และเป็นการประชาสัมพันธ์ สร้างแบรนด์ได้ดี

เมื่อคนในครอบครัวปรึกษาหารือกันลงตัว พี่น้องในตระกูลจับมือกันเดิน แบ่งงานกันไปดูแล โดยมีพี่ใหญ่เป็นผู้นำ และทำหน้าที่เป็นโฆษก เป็นแบรนด์ดิ้ง เป็นอีหื้อที่เห็น “เสียดัง” คือเห็นน้ำตาลบุรีรัมย์ ไม่ต่างจากแนวคิด CEO Marketing

เมื่อราว 6-7 ปีก่อน ขณะที่เตรียมตัวเข้าตลาดหุ้น ทีมงานคุยกันหนักๆ การเป็นเจ้าของโรงงานที่ทำการผลิตสินค้าทุกประเภท หัวใจคือวัตถุดิบที่จะมาป้อนโรงงาน หากไม่มีหรือขาดแคลนเป็นอันจบกัน

โจทย์นี้จึงถูกหยิบขึ้นมาบนโต๊ะ คุยกันหนักๆ จริงจัง...จนกลายเป็นที่มาของการเอาใจจริงแจ้งกับการวางสายงานเพื่อนาคต วัตถุดิบของโรงงานน้ำตาล คือ ต้นอ้อยที่มาจากไร่ ไม่มีต้นอ้อย โรงงานจะเดินเครื่องอย่างไรกัน ถูที่บ้อย ระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงมีนาคมของทุกปีคงเหงาหงอย

หรือการมีสินค้าคุณภาพ ย่อมเกิดจากวัตถุดิบคุณภาพด้วยเช่นกัน กลยุทธ์การลงไปดูต้นทาง-ต้นน้ำของสายการผลิตของโรงงานน้ำตาลจึงเกิดขึ้น เป็นนโยบายที่เข้มๆ การสื่อสารที่ชัดเจน โดยมีพี่เขี้ยวผ่านตลอดจากซีอีโอ และมีทีมงานของน้องสาวคนเล็กของตระกูลเป็นกำลังสำคัญ เธอช่างคุย ช่างขยันที่จะลุยไปกับชาวไร่อ้อยทุกครอบครัว กับทุกแปลงอ้อย

คุณอนันต์ ตั้งตรงเวชกิจ

เทคโนโลยีถูกนำมาใช้ บวกกับพลังคน พลังใจ ผนึกกำลัง ในรัศมี 40 กิโลเมตร โดยรอบโรงงานจัดระเบียบแปลงอ้อยทุกแปลง กำหนดจุดพิกัด ขนาดพื้นที่แปลง มีการแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ มีหัวหน้ากลุ่มเป็นผู้นำ เข้ามาพูดคุย ละลายใจ หลอมความเข้าใจให้เกิดทิศทางเดียวกัน ว่าเป็นเรื่องของการทำงานอาชีพ เลี้ยงปากท้องที่มีเกียรติ สร้างรายได้แน่นอน ใส่ใจการพัฒนา ด้วยการมีกิจกรรม พาไปดูงานนอกสถานที่ อบรมสัมมนาจากวิทยากร เป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับชาวไร่อ้อย พวกเขาตื่นตา ตื่นใจ ที่ไปกินอาหารในโรงแรมหรูๆ ไปฟังสัมมนา นอนห้องหรูหร่า ชีวิตนี้ไม่เคยคิดว่าจะได้ แต่ก็ได้ทำ

เมื่อคนพร้อม คราวนี้ก็หันกลับมาพัฒนาการปลูก พัฒนาพันธุ์ ปรับปรุงดิน ช่วยกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยมีหัวหน้ากลุ่มคอยดูแลกัน พวกเขาจึงมีรายได้เป็นกอบเป็นกำที่แน่นอน

เมืองไทยมีระบบ “เงินเกี้ยว” หมายถึงเงินล่วงหน้าที่ทางโรงงานจัดให้ชาวไร่ก่อน เมื่อส่งอ้อยเข้าโรงงานได้เมื่อไหร่ ค่อยมาเคลียร์กัน หรืออาจจะมีการระบบโควตา 70:30 หมายถึงโรงงานได้ 70 ส่วนชาวไร่ได้รับ 30 ส่วน

ระบบสนับสนุนชาวไร่เช่นนี้ เป็นที่ตั้งคำถามของประเทศคู่แข่ง ด้วยคำอ้างว่าเป็นการอุดหนุนทางการค้า ที่ไม่เปิดทางการค้าเสรี แบบนี้ใครจะไปแข่งขันคุณได้ละ ... แต่กับวัฒนธรรมไทยๆ เราต้องเอื้ออาทรต่อกัน ค่ะ เน้นศีลธรรมเต็มร้อย

วันนี้จึงมีพัฒนาการที่พยากรณ์ปริมาณอ้อย ที่จะเดินทางเข้าหีบในโรงงานได้ (เกือบ) แม่นยำ

คำบางวลีอาจยอมสร้างแรงบันดาลใจให้ใครต่อใครอีกหลายคน “น้ำตาลสร้างโน้ร” กลายเป็นเป้าหมายเดียวกัน ทุกอย่างจึงคุยกันง่าย ๆ จบสบายๆ โลกของข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้ทุกอย่างง่ายขึ้น

วันนี้ของชาวไร่อ้อยจึงเป็นความมั่นคงของอาชีพ มีเกียรติใดๆ ก็ไม่สำคัญ เท่าชาวไร่อ้อยและเจ้าของโรงงาน ที่เข้าใจก็ เยี่ยงกัลยาณมิตร ความยั่งยืน ก็ยืนยาว...

ดาวเต็มฟ้า